

Pauglīstēs bīedas

Serēda, rogpiūtē 10 dēina

10.25 adīna. Mažasis bruolis ilek i truoba ēr atsēneš „draugus“: lielē be galvuos, arklieli Džimi ē teletabi.

Ka šotvē jaukē isētaisa mona luovuo, vērtovie soskomb tilipuoons, ēr tetis pakielē ragieli:
– Saida, pajodīnk ožpakali, – sobliaun ons, – vēins tava draugožis nuor valonda kēta pliaukštē nesāmuonēs tilipuono.

Ketvergs, rogpiūtē 11 dēina

19.05 adīna. – Saida, buobotē atvažiava! – sošunk mamelē.

Tīliedama stīpsuojau ož doru, katie isēstebeilēja išpruotiejusē katēna akimis.

19.15 adīna. Tik gērdo – par premēnē atidond kvanka mažasis bruolis:

– Sesē, sesē, sia as... Kol to?

Gērdo, kāp čīstā nebtuolēi ons pūkšt, švuokšt ē nesēliaun klībavēs:

– Sia as, prisisuojau bata!

Tik ons tēp spierē atlapuo doris, ka vos nesuplak mon nuosēs: – Vaiiii.

19.20 adīna. Bruolioks ēkēš pro doris sava marmūzē ē viepsa:

– Sesē, vo kol to! lizuolē beziuonē.

Ons nušveitē no luovas katēs ē patuogē ēsētaisē po dekio.

Sobata, rogpiūtē 13 dēina

7.00 adīna. Diekou Tau, Pondēivali, buobotē ēssēnešdēna!

Sekma dēina, rogpiūtē 14 dēina

Luovuo veizo i mienoli

23.40 adīna. Kažēn a mona draugielis Vītauts veiz i tou pati mienoli kāp aš? Musint neožsijiemēs, mēslēi aple mataruolerius ē mienolems netor laika.

Pandielis, rogpiūtē 15 dēina

14.55 adīna. Soskomb tilipuos. Noleko kāp žaibs. Pakieliau. Ēšgērsto pažīstama ē švelni balsa...

Skombēn Vītauts: – Sveikotē, kāp gīvouji?

Tou akēmērka vuoniuo pasigērst galings puokšteliējēms, ē tievs jem plūstēis:

– Prakeikts šēknius, prēpluosio bjaurībē!!!

– Kas ten per sprugēms? – pasidumiejē Vītauts.

Jau žadieju anam vēskou papasakuotē, bet pasiruoda tarpdorie šlaps kāp vēšta tievs. Aiškē bova ikrētēs i vuonē. Ēr ka užkriuoks:

– Tik pamiegink ēštartē bēnt vēina soknēsta žuodi.

Joukiaus kāp patrakusi, bet galū galē nosēspakajēno. – Tievs gelžēnē ronka plokē katēna, – sošnēbždau i ragieli, – bet pats ivērtā i vuonē. – Dēivēno jūsa nomus...

Oterninks, rogpjūtē 16 dēina

12.50 adīna. No vakar dēinuos tievs ont monēi joudā „ožsiruovē“. Vo kāp ons ēš mona nelaimiu joukas!

Pīksto, bet ka pagalvuoja, vedo abodo kāp mažē vākā.

Sereda, rogpjūtē 17 dēina

18.00 adīna. Mamelē ožsimēslējē šī sekmadēini važioutē i Klaipieda. Tēp tēp, tēn mona Vītauts gīven.

Ketvergs, rogpjūtē 18 dēina

15.50 adīna. Šēndēin ana moni pritrēnkē. Pasakē, ka monēs nesēveš! Sosibariev. Dēlkuo „nomīlietēnis“ mažasis bruolis gal, vo aš ne? Dēlkuo?! Tēp īr neduorā.

16.00 adīna. Nuorio baisē viel pamatītē sava draugieli...

17.00 adīna. Noleko pas tieva:

– A aš galietiuo važioutē i Klaipieda so tavēm ē mamelē? – švelnio balselio sočiolbiejau.

– Je nuori gali važioutē, – išpīškēna ons.

– SOPER!

18.10 adīna. Mamelē supīka ont tieva. Ož kou?

Ož tou, ka ana nenuor monēs vežtēis? Kas po velniū tēms soaugosēms?!

Petnīcē, rogpjūtē 19 dēina

7.45 adīna. Atruodau kāp gorila! Bēnt jau kuojēs. Ont anū par daug plaukū. Galietiuo pamiēgintē anas nosēskostē...

8.00 adīna. Užsadarau vuoniuo.

8.30 adīna. Tieva skostovs tēkrā gers. Ni karta neēsipjuoviau, vo kuojēs līgēs ē gluotnēs.

8.35 adīna. Skostova greitā padedo tēn, ēš kor pajiemiau.

Sobata, rogpjūtē 20 dēina

20.00 adīna. Klausēms. So kou apsidarītē? Rītuo sosētinko so draugožio. Be abejē, sijuonielis tor būtē trumps, ka neslieptom mona kuojū.

Sekma, rogpjūtē 21 dēina

IŠAUŠ DIDILIUOJI DĒINA

6.35 adīna. Tievs vuoniuo tronkuos kāp pašielēs.

Tievā būn tēkrā keistē.

Ons isiverž i mona kombari tuletēnio puopierio apklijouto veido:

– To jiemē mona skostova? – sobliuovē.

– Tava skostova? Gal dā nepastebiejē, ka barzduos neaugēno...

– Nevartīk akiū, – baub ons, – poikē sopronti, kou sakau! Jiemē mona skostova?

– No jē, kuojuoms.

Nesāmuonē... Nesopront, ka ne anam vēinam anuo rēk.

6.50 adīna. Kuoki gieda... sosēpjaustē abodo žondus. Vo mona kuojēs žavingas!

Pandielis, rogpjūtē 22 dēina

11.15 adīna. Nomā nomelē...

So Vītauto poikē praleidau laika. Jiega!

11.20 adīna. Bieda ta, ka dabā torio dramblē piedas... Kuoks siaubs! Apsiaviau per mažus batelius.

Ēr vēsā tou dēina lepežiuojau po miesta. Piedas ne joukās sopota... Baisē atruoda. Tievams ē bruolems nieka nesakiau. Išvadinto tik posgalvė.

Oterninks, rogpjūtė 23 dēina

10.00 adīna. Kou to sakā? – soklosa mamelė.

Prisėejė anā papasakuotė aple batus ē piedas.

– Ak to plompelė! Garbies žuodis, esi gīvenėmė prikietusi aibė dornīstiu, bet ši bokapruotīstė galvuo netelp.

„Vu kou aš sakiau.“

Sereda, rogpjūtė 24 dēina

9.05 adīna. Golo luovuo. Peršt piedas. Kažkas atvažiava, bet mon nebtas berūp...

Paveiziejau pro longa – ē vos neškrėtau.

VĪTAUTS! So sava tievās!

Torio kāp vies liektė... Vai vai, negalio biegtė. Juk nešlobousio! Ne ne, torio būtė rami kāp belgs...

18.30 adīna. Anėi išvažiava. Luovuo atruodiau nekāp, bet ons moni pralinksmėna...

Ketvergs, rogpjūtė 25 dēina

21.55 adīna. Iejė i mona kombari tievā... Gėrdo kāp ož doru stūksa ē šnabždas krūva molkiu bruoliu.

Mamelė prisieda, tievs jaudėnontiuom akim žiuopsa i moni...

– Mes jau žėnuom, dėlkuo to tēp nuoriejė i Klaipieda, – prabėla mamelė.

– To ėsimīliejė tou vaikėnoka, – nosėsoka tievs.

Bruolė žvėng ož doru. Jauto – paraudonavau kāp buruoks, bet gerā, ka kombarie tomsi.

– Mes suprontam... Atsiprašiom, ka bovuom tokėi nesobrėndė.

– Diekou, – atsakiau po milijarda metu.

22.10 adīna. Galū galē anēi išejē. Diekou Dēivou!

22.15 adīna. Apsisokau ont kairiuojē šuona ē paskēndau svajuos...